

[Aksel Larsen.]

tiets vælgere, at det var de andre, der tvang socialdemokratiet. Det, der videre er situationen, er, at hvis regeringen vil anlægge en politik efter de endda meget forsigtige og beskedne retningslinier, vi har foreslået, så vil regeringen kunne afværge stormløbene, så vil man kunne undlade enhver nedskæring overfor arbejderbefolkningen, og så kommer vi ind på en sund politisk udvikling her i Danmark.

Oluf Pedersen: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ret i een ting, nemlig at den høje regerings medlemmer forud for valget afgav en masse løfter, som de burde have tiet stille med; men i modsætning til det ærede medlem synes jeg, det er tilfredsstillende, at regeringen er kommet ned på jorden og har forladt disse gyldne løfter, som det var ganske umuligt at opfylde. Det skal man ikke laste den for.

Må jeg sige til den højtærede finansminister, der nu syntes, at jeg havde overdrevet virkningen af forslaget om præmiering af opsparing; at det lovforslag, som foreligger, er jo principielt ganske i overensstemmelse med det, som venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre stillede, og de bemærkninger, jeg gengav her, stammer fra det ærede medlem hr. Kai Jensen, og jeg troede, at når man holdt sig til udtalelser fra socialdemokratiets egne folk, ville man ikke blive beskyldt for at overdrive. Jeg sagde, at jeg troede, at selvom opsparingen ikke steg i forhold til nu — og jeg anfører her, at det ærede medlem hr. Kai Jensen var inde på, at man ikke kunne regne med større opsparing, fordi man indførte en præmiering — selvom der altså ikke blev sparet en øre mere op, fordi man har indført en præmieordning, så koster den alligevel staten mange millioner kroner. Ja, hvis folk ikke får et resultat af opsparingen, holder de helt op at spare, men jeg går ud fra, at de sparer som hidtil, og så vil denne ordning koste staten mange hundrede millioner kroner. Jeg spurgte den højtærede finansminister hvor meget, og så anførte jeg, at overfor venstres, de konservatives og de radikales forslag havde det ærede medlem hr. Kai Jensen anført, at det kunne koste 130 mill. kr. Jeg troede

ikke, det var så dyrt, det ved jeg ikke, men spørgsmålet kunne nok besvares.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kunne ikke forstå, at retsforbundet ville gå imod en skattenedsættelse. Jeg gentager, hvad jeg før har sagt, at vi er tilhængere af en udgiftsnedsettelse og imod ødselhed; men at lave skattenedsættelse ved at hente pengene i nationalbanken, det er vi gået imod, fordi det ødelægger pengevæsenet. Vil man lave en skattenedsættelse her, skal man også skaffe midlerne til den. Nu siger man: ja, men man må dog tro, der kommer nogle penge ind. Lad os tage et eksempel fra det praktiske liv.

En mand bliver så fornuftig, at han holder op med at ryge. Han sparer 2 000 kr. om året og sætter beløbet i sparekassen. Så får denne mand — som følge af at han har sparet disse 2 000 kr. — en præmie på 300 kr. i form af skattenedsættelse. Udover disse 300 kr.s skattenedsættelse sparer manden, fordi han er holdt op med at ryge cigaretter, antagelig 1 500 kr. i cigaretskat. Altså, manden sparer først de penge, han skulle have betalt i skat af sine cigaretter, og så får han præmie oven i købet! Ved den metode skaffer man ikke penge i statskassen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret; ændringsforslag nr. 2 og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges med 77 stemmer mod 4; 64 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 3, således ændret, §§ 4 og 5, ændringsforslagene nr. 4 og 5 og § 6, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6, gående ud på, at § 7 udgår, betragtedes som
vedtaget efter vedtagelsen af ændringsforslagene nr. 3 og 5.

Ændringsforslag nr. 7, § 8, således ændret, ændringsforslag nr. 8, § 9; således ændret,